

PARRÒQUIA

«CLARIFIQUEU-VOS, SI US PLAU!»

L'Església una entitat entre altres?

Festa Major d'estiu: «Anuari 1978»: L'Església a Santa Eulàlia de Ronçana...

Indiscutiblement que l'Església és una entitat que no es pot escamotejar fàcilment al nostre poble; entitat, però, que no pot arreglar-se al costat de les altres entitats perquè és d'un caire essencialment distint; així: els pescadors pesquen, els futbolistes estan pendents de la pilota, els socialistes presenten una alternativa socialista davant d'una problemàtica concreta, els sardanistes ballen sardanes, l'associació de veïns vetlla pels interessos del veïnat i del poble..., algú dirà: «i els de l'Església fan misses!».

Resposta enganyosa, tan enganyosa com dir que els entusiastes del futbol paguen quota. Cert que la paguen o que l'haurien de pagar, però també poden no pagar-la i el que els distingeix no és que la paguin o que la deixin de pagar sinó que estiguin entusiasmats pel futbol, se'n sentin solidaris i, d'una manera o altra, li prestin la seva atenció.

Els cristians dins del món

Així doncs, ser cristià, ser de l'Església, no ha de ser complir tal ritu o constar a tal llista, sinó viure qualsevol realitat civil amb l'estil i l'ajut del Crist, estil i ajut que revesteix formes tan originals com cristians hi ha —almenys aquesta és la crida, l'intent, la utopia— per això no es pot parlar: «dels pescadors, dels futbolistes... i dels cristians», sinó que hem de dir: «cristians entre els pescadors, entre els futbolistes, entre els socialistes, a l'associació de veïns, a les sardanes...», per posar alguns exemples més tòpics.

Bé, doncs, si els cristians som presents a totes les entitats compatibles amb la fe cristiana, ja no cal que ens arreglerem civilment com una entitat més perquè ja no fem grup a part: Sí que som, però no som «abans» ni «després»: «som amb», «som dins», «formem part de»...